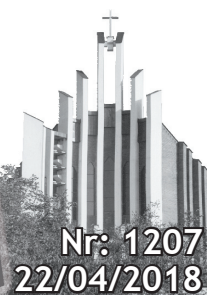

MOJA PARAFIA

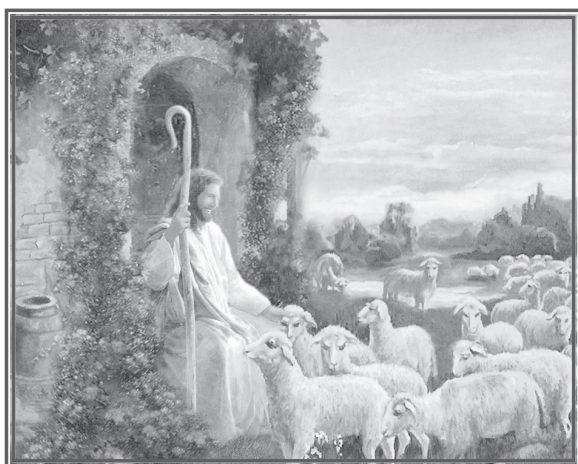
Nr: 1207
22/04/2018

NIEDZIELA DOBREGO PASTERZA

EWANGELIA: J 10, 11-18

„Ja jestem dobrym pasterzem”.

Rozważanie o Jezusie Dobrym Pasterzu stanowi główną osnowę dzisiejszej Ewangelii. Od niepamiętnych czasów sztuka kościelna przedstawiała Zbawiciela w osobie pasterza: Jezus niosący w ramionach owieczkę. Jakie są przymioty dobrego pasterza? Przede wszystkim troszczy się o nie, zna je. Owce rozpoznają swego pasterza, idą za nim i słuchają go. Owcami Jezusa jesteśmy my. Dla nas poświęcił swoje życie, bo „dobry pasterz poświęca swoje życie za owce”. „Grzechy nasze poniósł na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości – Krwią Jego zostaliście uzdrowieni” (1P 2, 24). Warto zastanowić się nad naszym zachowaniem wobec Pasterza. Pamiętać należy, że wśród nas działa „najemnik... który nie jest pasterzem”. „Oto wilk chwytą owce

za gardło – to Szatan nakłonił dusze do nieczystości” (św. Augustyn). Tak zachowuje się zły pasterz, najemnik. Panie! Ty jesteś moim Pasterzem. Chcę być Twoją posłuszną owcą.

Adam Żak

Z KATECHIZMU KOŚCIOŁA

„Nie istnieje nic, co nie zawdzięczałoby swego istnienia Bogu Stwórcy”.

ŚW. JAN PAWEŁ II MÓWI O NIEDZIELI

„W zgromadzeniu uczniów Chrystusa trwa obraz pierwszej chrześcijańskiej wspólnoty, który Łukasz przedstawił w Dziejach Apostolskich jako przykład dla nas, pisząc, że pierwsi ochrzczeni „trwali w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach”.

ŻYCZENIA

Księdzu Markowi Kujawskiemu SAC
z okazji imienin życzymy:
Niech miłosierna miłość Chrystusa
będzie dla Ciebie, Drogi Kapłanie,
wzorem do naśladowania.
Niech Królowa Apostołów dodaje Ci siłę
w czynieniu dobra wśród tych,
którzy doświadczają bólu, niemocy i cierpienia.

MIEĆ PRZED OCZYMA CEL

Jak rozeznąć własne powołanie? Sprawa nie jest prosta, aby odpowiedzieć na to pytanie, ale odkryć swoje powołanie można w 100%.

Przede wszystkim, szukając drogi życia, trzeba zachować spokój. Pan Bóg KAŻDEMU człowiekowi DAJE powołanie i sens życia. Przychodzi moment, że człowiek potrafi stwierdzić, że coś jest jego powołaniem.

Przy rozeznawaniu powołania konieczna jest modlitwa. Niezmiernie ważne jest to, by pytać Pana Boga, co tak naprawdę jest moim powołaniem: rodzina, czy życie kapłańskie,

zakonne? Mam prosić o dobrą żonę, dobrego męża, czy prosić o odwagę pójścia do kapłaństwa, zakonu?

Wybór drogi życia jest podobny do oglądania mapy szlaku górskiego. Kiedy pojawia się chęć zdobycia jakiegoś szczytu, dobrze jest na początku rozeznąć się, jak mniej więcej wygląda on i droga do niego. Cel wędrówki warto dobrze poznać!

Rozpoczynając swoje wędrowanie, każdy jest jeszcze w pełni sił, w dobrej kondycji. Na szlaku spotyka się wiele osób. Niektórych się mijają, z niektórymi zamienia się kilka słów, a jeszcze

z niektórymi idzie się jakby w parze... To wszystko ma znaczenie w naszym wędrowaniu.

A kiedy przyjdzie zmęczenie, zniechęcenie, to dobrze jest mieć przed oczyma ten główny cel – zdobyć, pokonać siebie i widzieć więcej.

Pan Bóg daje nam naprawdę tysiące różnych znaków, by każdy z nas mógł rozeznąć swoje powołanie. Celem nadrzędnym zawsze będzie zbawienie, zdobycie nieba. Ale czy pójdziesz tam troszcząc się o rodzinę i najbliższych, czy w szczególności sposób o Oblubienicę Jezusa – Kościół?

opr.
Bartłomiej Paduch

NIECH NIEWIERNOŚĆ NAS BOLI

Dzisiaj mało co się naprawia. I nie chodzi tylko o buty, pralki i telewizory. Dzisiejsza kultura wydaje się mówić nam, że WSZYSTKO można „dziś” zacząć od początku, jakby „wczoraj” nie było. Rodziny, małżeństwa, ale też i kapłaństwo, dzisiejszy świat chce rozmywać.

Jako uczniowie Jezusa powiedzmy jasno i dosadnie: „Wczoraj” małżeństwa, „wczoraj” święceń kapłańskich zostaje! Małżeństwa – do chwili śmierci! Kapłaństwa – na wieki!

Dziś Niedziela Dobrego Pasterza – pomyślmy mocniej o kapłanach.

Jezus ufa im BARDZO BARDZO. Można powiedzieć: bezgranicznie. Ufa tak, jak pierwszym uczniom. W Niedzielę Zmartwychwstania ustanawia sakrament pokuty. Pod nieobecność Tomasza – tak jakby już od razu przygotowywał się do spotkania z nim w przyszłą niedzielę, by zaskoczyć go Swoim Miłosierdziem i Przebaczeniem.

Tomasz oddaje Jezusowi swoją niewiarę...

I każdy kapłan powinien gorliwie korzystać z sakramentu pokuty. Oddawać Jezusowi swój grzech. Grzech dotyka każdego człowieka. Kapłana jednak jakby bardziej, gdyż każdy kapłan ma niesamowitą

łaskę – codziennego trzymania w dłoniach Bożego Ciała. A wtedy człowiek na grzech staje się wrażliwszym...

Każdy kapłan codziennie powinien prosić o przebaczenie za: zaniedbania w modlitwie, światowość w sposobie życia, lekceważenie zagrożeń duchowych, zgodę na stygnięcie serca, akceptowanie podwójnego życia, odejście sercem od Pana... I ma prosić o przebaczenie nie tylko dla siebie, ale i dla swoich braci kapłanów. I każdy z nas niech prosi o to przebaczenie dla chodzących w sutannach.

Gdy kapłani zawodzą, to Jezus traci nie tyle swoje sługi, co swoich przyjaciół.

Czasem zdarza się, że jakiś kapłan porzuca swoją służbę. To zawsze jest bardzo bolesne. Dla parafian, rodziny, przyjaciół, uczniów w szkole... Zadaje to ranę, która na tej ziemi nie jest możliwa do zagojenia. Warto wspomnieć, że kapłanem jest się do końca życia, ponieważ sakrament święceń (podobnie jak chrzest i bierzmowanie) odciska w duszy człowieka niezatarte znamię. To, co potocznie nazywa się „odejściem z kapłaństwa”, jest w istocie zaprzestaniem pełnienia funkcji kapłańskich. Często kapłani odchodzą z powodu

tęsknoty do życia rodzinnego, małżeńskiego. Nawet, jeżeli taki kapłan otrzyma od Ojca Świętego dyspensę, która zwalnia z celibatu i pozwala przyjąć sakrament małżeństwa, nie oznacza to, że wszystko już jest w porządku. Udzielenie dyspensy wynika z faktu, że celibat nie należy do istoty święceń. Papież udziela jej w trosce o zbawienie człowieka. Ten akt łaski nie przywraca stanu pierwotnego. Jest jakimś plastrem na ranę, która jednak nadal pozostaje raną.

Bolesne jest to, że dziś niewierność chce się usprawiedliwiać, że coraz częściej brakuje poczucia wstydu, że wielu obnosi się z grzechem i niewiernością...

Bolesne jest to, że stajemy się obojętni na problemy innych...

Tylko w świetle miłości Boga możemy osądzić SWOJE czyny na tej ziemi. Nie osądzajmy nigdy innych. Wszyscy kroczyć wspólnie do spotkania z Jezusem. Tam będzie kompetentny sąd. Na tej ziemi nikogo nie zostawiamy samego, bez modlitwy. Nieśmy pomoc wszystkim, którzy przeżywają szczególne trudności.

Dziękujemy także Bogu, jeśli czyjaś niewierność nas boli. Oznacza to, że nie straciliśmy czegoś ważnego z wrażliwości wiary.

opr.

CHCIANY I KOCHANY, CHCIANA I KOCHANA

Dzisiejszą niedzielę nazywamy Niedzielą Dobrego Pasterza. Modlimy się gorąco dziś i w tym tygodniu o powołania kapłańskie i zakonne. Szczególnie z naszej Parafii.

Postawmy sobie dziś też pytania: Za kim idziemy? Kogo słuchamy?

Może w książeczce babci lub w naszej od I Komunii świętej, mieliśmy (a może mamy) obrazek z Panem Jezusem z laską pasterską w ręce, jak idzie

pośród owiec. Małeńka owca zagubiła się i nie może się wydostać z krzaka cierni. Pasterz przyklęka i delikatnie wyjmuje ją z cierni...

A może spotkaliśmy jeszcze inny obraz – obraz Jezusa Dobrego Pasterza z owcą na ramionach...

Najważniejsza wiadomość dla naszego życia, przekazana dziś przez Dobrego Pasterza, jest następująca: przy moim nazwisku i imieniu postawił

Bóg dwa słowa: chciany i kochany, chciana i kochana.

Te dwa słowa to nasz najcenniejszy majątek. Ceńmy sobie te słowa i róbmy wszystko, aby On, Jezus Chrystus, był też zawsze chciany i kochany przez każdego z nas. Codziennym dobrym, ważnym życiem człowieka wierzącego potwierdzajmy tę prawdę że Bóg w naszym życiu jest chciany i kochany.

opr.
Bartłomiej Paduch

PROROK PRAWDY JEST PRZEŚLADOWANY

W minionym tygodniu czytaliśmy w Kościele fragment Dziejów Apostolskich o ukamienowaniu Szczepana.

Papież Franciszek w swojej porannej homilii na temat tego fragmentu podkreślił stanowczy język Szczepana – pierwszego z uczniów Jezusa, który oddał swe życie dla Ewangelii.

Szczepan nie wahał się wyrzucić ludowi i ich przywódcom, że mają oporne serca, że sprzeciwiają się

Duchowi Bożemu. Za taką postawę Szczepan został ukamienowany, odrzucony, podobnie jak wszyscy dawni prorocy Izraela. Komentując to wydarzenie Ojciec Święty zauważył, że kiedy prorok dociera do prawdy, porusza serca, to albo się to serce otwiera, lub staje się bardziej zatwardziałe i rozpętuje się gniew, prześladowanie.

Ludzie z trudem słuchają niewygodnej prawdy. Prorocy zawsze

napotykali problemy i prześladowania, gdy głosili prawdę.

Papież powiedział, że prawdziwy prorok potrafi nie tylko prawdę powiedzieć, ale także płakać nad ludem, który prawdę porzucił. Prorok zawsze ma mówić stanowczo i wprost. Ale i w tym wszystkim ma nieść udział nadzieję, otwierać nowe drzwi, uzdrawiać korzenie, pomagać iść naprzód. Franciszek zaznaczył, że prawdziwy prorok, jeżeli sumiennie wykonuje swą pracę płaci za nią swym życiem.

opr.

SZUKAM SIEBIE

Panie który JESTEŚ
Potrzebuję Ciebie

Zagubiłam się
W tym pospolitym ruszeniu
Po władzę

Tak mało Człowieka w człowieku
Znajduję

Stworzyłeś go Panie
Na podobieństwo swoje
Czemu więc tak trudno mi
Odnaleźć w nim Ciebie

Chrystusie
Otwórz oczy moje

Niech patrzę na świat
Przez pryzmat Twojej miłości
Niech nie oceniam
lecz służę

Pomóż mi odnaleźć siebie

Powinnam być u stóp Krzyża

Czy jestem?

Jadwiga Kulik

KONKURS DLA DZIECI

Losowanie nagród za tydzień.

1. Wymień 3 głównych Patronów Polski.

Odpowiedź:

2. Kiedy jest Uroczystość Matki Bożej Królowej Polski?

Odpowiedź:

Imię i nazwisko:

Szkoła i klasa:

22 kwietnia 2018r. - NIEDZIELA

Imieniny: Łukasza, Leona

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 4, 8-12

PSALM 118, 1bc i 8-9. 21-23. 26 i 28

2. czytanie: 1 J 3, 1-2

EWANGELIA: J 10, 11-18

23 kwietnia 2018r. - PONIEDZIAŁEK

UROCZYSTOŚĆ

ŚW. WOJCIECHA, BISKUPA I MĘCZENNIKA,

GŁÓWNEGO PATRONA POLSKI

Imieniny: Jerzego, Wojciecha

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 1, 3-8

PSALM 126, 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6

2. czytanie: Flp 1, 20c-30

EWANGELIA: J 12, 24-26

24 kwietnia 2018r. - WTOREK

Imieniny: Grzegorza, Aleksandra

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 11, 19-26

PSALM 87, 1b-3. 4-5. 6-7

EWANGELIA: J 10, 22-30

25 kwietnia 2018r. - ŚRODA

Imieniny: Marka, Jarosława

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: 1 P 5, 5b-14

PSALM 89, 2-3. 6-7. 16-17

EWANGELIA: Mk 16, 15-20

26 kwietnia 2018r. - CZWARTEK

Imieniny: Marzeny, Marii

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 13, 13-25

PSALM 88, 2-3. 21-22. 25 i 27

EWANGELIA: J 13, 16-20

27 kwietnia 2018r. - PIĄTEK

Imieniny: Zyty, Felicji

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 13, 26-33

PSALM 2, 6-7. 8-9. 10-12a

EWANGELIA: J 14, 1-6

28 kwietnia 2018r. - SOBOTA

Imieniny: Walerii, Ludwika

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dz 13, 44-52

PSALM 98, 1bcde. 2-3b. 3c-4

EWANGELIA: J 14, 7-14

1. Dzisiaj, w Niedzielę Dobrego Pasterza, rozpoczynamy tydzień szczególnej modlitwy o powołania kapłańskie i zakonne. Gościmy w naszej parafii ks. Józefa Targosza SAC, wykładowcę greki i łaciny, oraz kleryków z Wyższego Seminarium Duchownego w Ołtarzewie. Po Mszach świętych można złożyć do puszek ofiary na potrzeby naszego pallotyńskiego Seminarium.
2. Jutro Uroczystość św. Wojciecha, głównego Patrona Polski. Pamiętajmy o modlitwie za naszą Ojczyznę.
3. W najbliższy czwartek, 26 kwietnia, podczas Mszy świętej o godz. 18⁰⁰ Jego Eksceleńcja Ksiądz Biskup Piotr Turzyński udzieli sakramentu bierzmowania naszej młodzieży.

MODLITWA O POWOŁANIA NA CZAS EGZAMINÓW, MATUR... MODLITWA PARAFII ŚW. JÓZEFA NA MŁODZIANOWIE

Panie Jezu, w tym czasie, gdy wielu młodych ludzi staje przed wyborem swojej drogi życia, prosimy Ciebie o odwagę w podejmowaniu decyzji dla tych, których wybrałeś do stanu kapłańskiego i zakonnego. Daj im święte rodziny, w których znajdą oparcie i akceptację swojej decyzji szczególnego kroczenia za Tobą. Postaw na ich drodze życzliwych ludzi, którzy będą gotowi ich wspomagać. Nie pozwól, aby na tej ziemi zabrakło tych, którzy będą całym życiem mówić o Twojej miłości.

Siostrzom zmartwychwstankom i księżom pallotynom daj moc Ducha Świętego, aby z radością świadczyli o Twojej obecności pośród nas. Niech Twoja święta wola pełni się w życiu ich i tych wszystkich, których powołasz do ich Wspólnot. Prosimy Ciebie, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.
Amen.

POSŁUCHAJ PAPIEŻA FRANCISZKA

„Osoby pracujące w duszpasterstwie często odczuwają stanowczą potrzebę zachowania swojej przestrzeni autonomii, tak jakby zadanie ewangelizacji było niebezpieczną trucizną, a nie radosną odpowiedzią na miłość Boga, który wzywa nas do misji i czyni nas osobami spełnionymi i przynoszącymi owoce. Niektórzy stawiają opór, by dogłębnie zasmakować w misji i ogarnięci są paraliżującą acedią”.

